
Detail nr. 25 Rijgeschiktheid

Rijgeschiktheid

De diagnose dementie maakt iemand in principe onbevoegd om auto te rijden. Patiënten met een lichte vorm van dementie mogen blijven autorijden, mits zij door het Centraal Bureau Rijvaardigheid (CBR) zijn goedgekeurd. Daartoe moet de patiënt zelf een gezondheidsverklaring opsturen naar het CBR. Bij dementie moet in ieder geval vraag 3 op de gezondheidsverklaring met 'ja' worden beantwoord en is een onderzoeksrapport van een medisch specialist nodig. Het CBR verwijst naar een medisch specialist, maar het mag ook een rapport zijn van een specialist bij wie de patiënt onder behandeling is voor dementie. De specialist moet een neuroloog, psychiater, specialist ouderengeneeskunde of geriater zijn, met kennis en ervaring inzake dementie en inzake de Clinical Dementia Rating (CDR). In het rapport van de specialist moet staan welke vorm van dementie de patiënt heeft en de CDR-score. De CDR-score geeft aan in welke mate iemand dementie heeft.

- Bij een CDR-score van 0,5 of 1 (zeer lichte of lichte dementie) nodigt het CBR de patiënt uit voor een rijtest. Bij een positief oordeel kan de patiënt maximaal 1 jaar rijden totdat er opnieuw een keuring door een medisch specialist plaatsvindt.
- Bij een CDR-score van 2 of 3 (matige of ernstige dementie) is de patiënt niet meer geschikt om auto te rijden.

Een patiënt met een lichte vorm van dementie is niet bevoegd tot het besturen van een bus of vrachtwagen, en het auto- of motorrijbewijs mag niet meer beroepsmatig worden gebruikt (zie [Hoe kan ik rijden met dementie?](#)).

Weigering inleveren rijbewijs

In geval van dementie kan de huisarts de patiënt niet dwingen zich te laten keuren of het rijbewijs in te leveren. De geheimhoudingsplicht van de arts staat het doorgeven van informatie over rijongeschiktheid zonder toestemming van de patiënt in de weg. Indien echter gevaar dreigt voor de patiënt zelf, diens naasten of andere weggebruikers, en de huisarts een 'conflict van plichten' ervaart, kan deze melding bij het CBR overwegen. Het gaat dan met name om situaties waarbij moet worden gevreesd voor ernstig (levens)gevaar voor de betrokkene zelf en/of voor derden. Er volgt dan een onvrijwillig, dwingend opgelegd onderzoek, de Vorderingsprocedure. Het doen van deze melding kan alleen gemotiveerd en schriftelijk, en kan niet anoniem. Dit vraagt om uiterste zorgvuldigheid van de huisarts, die alle andere wegen (bijvoorbeeld gesprek met de familie), eerst geprobeerd moet hebben. [29](#)